

paa, at der ikke er Nogetsomhelst, der kommer til Forhandling i dette Thing, uden at der kan anføres en Ting til Forvar derfor. Det vilde være høist beyndeligt, om det var saa reent svævende i Luften, at det ikke havde nogen Grund for sig, men jeg vil dog henstille, om det er rigtigt, efter den plebikkelige Stilling at gaae videre paa denne Bane, end vi allerede ere drevne, isølge de bestaaende Forhold.

Winther: Naar man har henviist til, at denne yderligere Bevilling til Sculptursamlingen var saa at sige tilfagt af Thinget ved en tidligere Veilighed for 5 Aar siden, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at der udtrykkelig blev udtalt, da denne Sag først var til Forhandling, at der ikke var nogetsomhelst Bindende for Fremtiden i, at man gik ind paa en saadan Bevilling og med denne Hensigt til fremtidige Rigsdage. Man kan altsaa ikke paa-beraabe sig dette som Noget, der skulde, saa at sige, have en moralsk Indflydelse paa Thinget, at det fra Først af var omtalt som en Bevilling, der skulde kunne ventes at komme igjen i omtrent 5 Aar.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg troer ikke, at den næstsidste erede Tale: (S. Pedersen) ganske har opfattet min Mening, men Skylden ligger maaskee hos mig. Hvis det skulde være saa, at der blev en stor Tilbøielighed hos det unge Mandskab til at øve sig i Skydning, saa er det ikke Meningen, at disse Dvelfer skulde foretages i selve Skolen. Hvad Skolelærerne isvrigt angaaer, da kunne de udmærket godt faae Tid nok, naar man blot kan faae Børnene til at møde. Det, hvorom der her er Tale, vil naturligvis blive en frivillig Sag for Skolelæreren, og det vil nærmest blive en Adspredelse for Vedkommende, saa at jeg ikke tvivler om, at det paa mange Steder vil komme det unge Mandskab tilgode; men det er Altsammen under Forudsætning af, at man anseer det for ønskeligt, at en saadan militair Aand ved disse Dvelfer faaer Indgang hos Befolkningen.

Scherning: Jeg troer ikke, man behøver at undervise de vordende Skolelærere i Skydning for at faae Skydeøvelser fremkaldte paa Landet, naar Mandskabet isvrigt har Tid og Lyst dertil; men Mandskabet faaer ikke Lyst, fordi Skolemesteren kan skyde. Der findes i enhver Landsby rundt omkring i hele Landet Folk, som ere saa vel indøvede i Vaabenbrug, som kjende Vaaben og deres Benævnelser saa nøie, at naar det kommer an paa at faae Nogen, der kan vejlede ved Skydeøvelser, savnes de aldrig, og dertil behøves der derfor ikke at tages nogen særlig Foranstaltning.

S. Pedersen: Jeg vil ligeoverfor den høitærede Minister bemærke, at jeg ikke har benægtet, at Skolelærerne nok kunne faae Tid, naar de blive ansatte som Almueskolelærere, til at øve Børn i Skydning; men jeg har kun benægtet, at Læreren har Udbannelsesetid nok for at tilegne sig den fornødne Dydighed i de forskellige Fag, hvori han skal undervise i Skolerne, og dernæst har jeg sagt, at det var uheldigt, hvis man vilde have en krigerisk eller militair Aand udbredt til Almueskolerne, hvilket jeg troer vil bidrage til at bortlede Opmærksomheden fra det, der maa være Hovedsagen ved Almueskolevæsenet. Det var kun dette, jeg vilde udtale.

Møllen: Med Hensyn til det her omhandlede Punkt skal jeg kun tillade mig en eneste Bemærkning. Hvad angaaer det, der er anført med Hensyn til en krigerisk og militair Aand, da kan jeg ikke sige, at det indbefatter en krigerisk eller militair Aand at kunne skyde; det er vel en Krigsforberedthed, men nogen egentlig militair Aand kan jeg ikke indsee, at det enten medfører aldeles absolut eller endogsaa kun har til Følge. Hvad de vordende Skolelæreres Dvelfe i Brugten af Skydevaaben angaaer, da maa jeg tilstaae, at jeg ikke kan andet end finde det Forslag, der er stillet, at være hensigtsvarende, og jeg troer, at det kan være meget til Nytte.